

Životopis MUDr. Miloše Janáčka

Pan Miloš Janáček se narodil v roce 1954 v Praze. Rané dětství prožil převážně v Libiši, kde vyrůstal u prarodičů. Jeho matka RNDr. Marta Janáčková, rozená Blažková, pracovala jako kartografka a otec Ing. Miloš Janáček byl ekonomem. Má dvě mladší sestry, Martu a Ivu a je otcem dvou synů.

Základní školní docházku absolvoval v letech 1960 – 1969 v Praze, kde později vystudoval Akademické gymnázium Štěpánská (1969 – 1973). V roce 1973 zahájil studium na lékařské fakultě Univerzity Karlovy, kterou dokončil v roce 1978.

Po promoci nastoupil do OÚNZ Praha-východ na stomatologické oddělení zdravotního střediska v Brandýse nad Labem, kde byl zaměstnán i po absolvování základní vojenské služby v Terezíně v letech 1978 – 1979. Později krátce pracoval v Čelákovících a v podniku AERO Vodochody.

Nesouhlas s politickými poměry v normalizačním Československu a omezováním svobod u něj vyústily v rozhodnutí emigrovat na Západ. Po zvážení všech možností se nakonec rozhodl uprchnout přes Jugoslávii do Rakouska. To se mu nakonec za velmi dramatických okolností v červnu roku 1983 podařilo.

V Rakousku byl přijat s pochopením, velmi rychle se zde adaptoval, přestože začínal od nuly. Už v září 1983 začal pracovat jako stomatolog v Linci a následně v Bad Ischlu a Freistadtu. Paralelně zahájil studia na lékařské fakultě vídeňské univerzity, kde promoval na jaře roku 1988. Po krátkém pracovním oddechu se věnoval turistice, sportu a cestování.

Již jako rakouskému občanovi se mu po dlouhé době otevřela možnost setkávat se v Maďarsku a ve Východním Berlíně se svými příbuznými a známými. Ti ho totiž před listopadem '89 nesměli navštěvovat v Rakousku a on nesměl navštěvovat Československo, neboť zde byl odsouzen pro tzv. opuštění republiky bez povolení československých úřadů.

Na začátku roku 1989 si ve Vídni otevřel vlastní ordinaci, kterou vedl až do června 2020, kdy odešel do důchodu. Do Československa se poprvé vrátil po otevření hranic za sametové revoluce v prosinci 1989. V současnosti žije střídavě v Rakousku a České republice.

Jeho příběh je silným svědectvím o odvaze, odhodlání a víře ve svobodu. Navzdory mnoha překážkám se mu podařilo vybudovat nový život v cizí zemi a nikdy nelitoval svého rozhodnutí odejít. Jak sám říká, odcházel s tím, že i kdyby měl žít v Rakousku na ulici, bylo by mu to milejší, než žít bez svobody.